

ת"פ 41198/01 - מדינת ישראל נגד אהרן בוחסירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 41198-01-20 מדינת ישראל נ' בוחסירה ואח'

לפני כבוד השופט שאל אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד פיטת דרי
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)
נגד

הנאשמים: אהרן בוחסירה
עו"י ב"כ עו"ד זמיר עזריה
דניאל לביא
עו"י ב"כ עו"ד יורם הלוי

גזר דין

א. רקע כללי והשתלשלות ההליכים המשפטיים:

1. הנאים הורשו - על יסוד הודאות בעבודות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיןוני - בעבורות הקשורות לניהול מקום לשם עסקן בזנות, כלහן:

נאשם 1 - בביצוע עבירה של **سرירות למשיע זנות**, לפי הוראות סעיף 199(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

נאשם 2 - בביצוע עבירה של **השכרת מקום לשם זנות**, לפי הוראות סעיף 205 לחוק העונשין.

על פי האמור בעבודות כתב האישום המתוקן, בין ים 25.12.2016 לין 25.12.2018 החזיק נאשם 1 וניהל מקום, ברחוב קויפמן בתל-אביב (להלן - הנכס), בו הונעקו שירותים מין בתשלולם. נאשם 1 שכר את הנכס במטרה לקים בו בית בשות, עבור דמי שכירות בסכום של 12,000 ₪ לחודש. נאשם 2 הוא שהéric לנאשם 1 את הנכס, בידיעו שהוא משמש בבית בשות, וזאת בין ים 25.12.2017 לבין ים 25.12.2018.

בעבודות כתב האישום המתוקן מפורט גם האופן שבו פועל והתנהל בית הבושת, במהלך חמישה ימים בשבוע בשתי משמרות. בכל משמרת הועסקו 2-4 נשים, שסיפקו שירותים מין במספר לקוחות ובבו אתן שבין 200-250 ₪ לכל לקוח, כאשר מחצית מהאתן הופקדה בקופת בית הבושת. נאשם 1 נטל את האתן בידיעה כי מדובר בסכף שניית עבור שירותים מין.

עוד צוין בעבודות כתב האישום המתוקן כי נאשם 1 היה אחראי על ניהולו השוטף של בית הבושת, לרבות קבלת נשים לעבודה ובהעסקתן, הכננת סיור העבודה, תשלום החשבונות השונים והזמן הצמוד השוטף.

הדיונים המקדמים התנהלו לפני מותב קודם, ולפניהם, ובמהלכם הגיעו הצדדים לכדי הסדר טיעון,

דינוי בעיקרו, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן. הצדדים הסכימו לעתור במשותף לקבלת תסקירות שירות המבחן בעניין של שני הנאשמים. המאשימה גם הסכימה כי בעניינו של נאשם 2 תבחן סוגית הרשעה, גם שהוועידה כי עמדתה היא להרשעה. הצדדים לא הגיעו לכדי הסכמתה לעניין הטיעונים לעונש. יעיר, כי כתב האישום המקורי תוכנן על דרך השמטה העובדות שיחסו לנאשם 1 ביצועה של עבריה נוספת, וכן צומצמו התקופות שננקטו בעובדות כתב האישום.

6. הנאשמים הודיעו אףוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשו, על יסוד הוודאות זו, בעבורות שבahn הואשנו כאמור בפסקה 1 לעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והוא על קבלת תסקיר בעניינים של שני הנאשמים, תוך שהבהיר כי אין בהחלטה זו משום קביעה כלשהי באשר לעונש הראו' בנסיבות זה.

ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

- (1) עיקר התסקיר בעניינו של נאשם 1:
7. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 (מיום 17.01.2022) מפרט את נסיבותו האישיות של נאשם זה, יליד שנת 1950 (בן 72 שנה כיום). נאשם 1 גrown, אב לחמשה ילדים בוגרים (בגילאי 27-47) שעם שניים מהם אינו בקשר, מתגורר בגפו בתל אביב ומתפקידים כיום מקצבה, בין השאר על רקע מצב רפואי מורכב. נאשם 1 תיאר כי הוא בעל בగרות חלקלית, כאשר בבריאותו ניהל מספר עסקים, לרבות חנות צילום שהיתה בבעלות המשפחה. לדבריו, מיום חקירותו בגין הפרשה דנא אינו עובד יותר.
8. בהתייחסותו לביצוע העבירה תיאר נאשם 1 היכרות מוקדמת שטחית עם נאשם 2, ממנו שכר את הנכס. ברקע העבירה תיאר נאשם 1 לשירות המבחן מצוקה כלכלית, כאשר לדבוריו בתחילת כל לא ידע שבמקום מתנהל בית בושות אלא סבר שמדובר במקום לעיסויים ורק בהמשך הבין כי הנשים מספקות גם שירותים מין. ניכר היה, אףוא, כי נאשם 1 מצמצם מחומרת מעשי ומבטאת הבנה מצומצמת לנזק שנגרם לנשים מעסוק בזנות, ואף מתקשה להעמק בבחינת דפוסי חשיבותו ואופן התנהלותו.
9. שירות המבחן בחר את גורמי הסיכון והסיכון בעניינו של נאשם 1. מדובר באדם מבוגר אשר ניסה לנחל אורח חיים תקין במוגבלות חייו השונות - למעט שתי הרשעות קודומות - ומתמודד כיום עם מצב כלכלי ו רפואי מורכב, וכן עם בדידות וקשר בעיתוי עם חלק מילדיו.
10. שירות המבחן עמד על ההיבטים הבערתיים בהרנתהלוות נאשם 1, לרבות צמצום מידת אחראיותו לביצוע העבירה, טשטוש חומרתת וגולגול אחריות על גורמים חיצוניים. לצד זאת לא התרשם השירות מקיים של עדותות שליליות מקבועות אצל נאשם 1; וכן ציין לחיוב את יכולותיו התפקודיות התקינות של נאשם 1, את גילו המבוגר, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ואת העובדה שמאז לא שב נאשם 1 והסתבר בפeligים. בנסיבות אלה שירות המבחן אמונה לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של נאשם 1, אך בד בבד המליץ כי ככל שיושת עונש של מאסר יהא זה לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

(2) עיקר התסקיר בעניינו של נאשם 2:

11. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 (מיום 27.01.2022) מפרט את נסיבותו האישיות של נאשם זה, יליד שנת 1960 (בן 62 שנה כיום). נאשם 2 נשוי, אב לשולשה ילדים בוגרים (בגילאי

(26-23), ומזה שלושים שנה בעל עסקים בתחום ח"י הלילה לצד תחום הנדל"ן.

12. נאשム 2 תיאר כי סימן 9 שנות לימוד בלבד, על רקע קשיי למידה והסתגלות וכן רצון להשקייע בעבודה כדי לככל את עצמו. לאחר השירות הצבאי החל נאשム 2 לעבוד צבאי, כאשר בהמשך הדרכו פתח מועדון לילוה ולאחר מכן גם מסעדות ואולמות אירוחים. ביום נאשム 2 הוא בעלם של שתי מסעדות, לצד עסקים בתחום הנדל"ן. נאשム 2 מסר כי לפני מספר שנים התפרצה אצלו מחלת, להערכתו בשל הלחצים מניהול עסקיו המרובים, אך לא הגיע אסמכתאות לכך.

13. בהתייחסותו לביצוע העבירה נתה נאשム 2 להシリיך אחריות על גורמים שלישיים והתקשה להכיר באופן מלא באחריותו. נאשム 2 מסר תיאור עובדתי מורכב, שלפיו הנכס היה חלק ממתחם שבבעלותו יחד עם שותפים נוספים. לדבריו, בתחילת ידיעתו לא ידע כי מדובר בעסק למtan Shirوت מין, עובדה שנודעה לו רק כאשר זומן לחקירה משטרתית. כאשר פנה נאשム 2 לשוכר ובקש ממנו לסגור את העסק מכיוון הלה את העסק לנאשム 1. נאשム 2 הוסיף וטען כי רק בדיעבד הבין שנאשム 1 פעל במקום בשותפות עם השוכר הקודם ועל כן הוא - נאשム 2 - לא היה מודע "**באופן חד משמעי**" כי הנכס אכן מושכר כבית בושת.

14. שירות המבחן התרשם אףוא כי נאשム 2 מתקשה להכיר באופן מלא באחריותו לביצוע העבירה, תוך תפיסה עצמית קורבנית ופאסיבית והימנעוט מהתייחסות להיותו חלק מתעשיה שפוגעת בנשים. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי קיים מבין נאשム 2 שפועל בפרשה זו באופן שגוי. שירות המבחן הציע לנאשム 2 להשתלב בקבוצה טיפולית, על מנת להמשיך ולהעמיק בדפוסיו ובבחירהו, אך הלה שלל צורך בהתערבות טיפולית.

15. שירות המבחן עמד על גורמי הסיכון והסיכון בעניינו של נאשム 2. בין גורמי הסיכון צינו עברו הפלילי, אופי העבירה, שער הזמן שבוצעה, התנהגותו הבלתי נורמה במהלך העבירה כשצמצם מחומרתו מעשיו ובקש להמעיט ממידת אחריותו ועסק בעיקר במקרים האישיים שיש להם. בד בבד העריך שירות המבחן כי נאשム 2 אינו מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות עברינית מושרים וimbattא הכרה ראשונית בעניות שבבחירהו. עוד צינו, בהקשר החובי, הצלחת נאשム 2 לשמר יציבות בפן התעסוקתי והתא המשפחתי מהוועה עבורי גורם תומך ומשמעותי. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן להטיל על נאשム 2, לצד עונשה מוותנית, גם עונשה שיקומית ותורמת לחברה באמצעות הטלת צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

16. אשר לסוגיית הרשעה ציין שירות המבחן כי נאשム 2 סיפר שהוא מצא בראשית של שתי עסקאות ממשמעות בתחום הנדל"ן, שבಗינן הוא נדרש ללקיחת הלואאות, והביע חשש כי הרשעתו בדיון תקשה על כר. ואולם, נאשム 2 לא הגיע כל מסמכים שיש בהם כדי להוכיח פגיעה קונקרטית במידת וירשע בדיון. בנסיבות אלה ונוכח קשיי נאשム 2 ליטול אחריות מלאה על מעשיו ולהתבונן באופן ביקורתית על בחירותו, לא מצא שירות המבחן כי קיימים נימוקים מספקים להמליץ על ביטול הרשעה בדיון.

עיקר הראיות לקביעת העונש וטייעוני הצדדים:

17. ב"כ המשימה הגישה, כראיות לקביעת העונש, את תדפסי המידע הפלילי של הנאים (סומנו ע/1 וע/2, בהתאם). כעולה מתדייסים אלה לשני הנאים הרשעות קודמות, כללו:

לנאשム 1 - שתי הרשעות קודמות, האחת בגין הדחה בחקירה והשנייה בגין החזקת מקום להימורים או

עמוד 3

להగROLות. עם זאת, מדובר בהרשעות יشنות (האחרונה משלט 2008), אשר התיישנו.

לנאשם 2 - ארבע הרשעות קודמות. שלוש מההרשעות הן מבתי משפט לעניינים מקומיים. הרשעה נוספת היא מבית המשפט המחויזי, בגין עבירה של מתן שוחד ועבירות נלוות. עם זאת, גם כאן מדובר בהרשעות יشنות (האחרונה משלט 2012), אשר התיישנו.

.18 בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתוב האישום המתוקן והדגישה את חומרת מעשייהם של הנאים, כל אחד על פי חלקו. ב"כ המאשימה הרחיבה בתיאור אופן הפעלת בית הבושת - כמפורט בעובדות כתוב האישום המתוקן - והטעימה את הנזק הרב הנגרם לנשים המועסקות בזנות. ביצוע עבירות החנות פוגע בערכיהם החברתיים של ההגנה על כבודן, נפשן ושלמות גופן של הנשים המעורבות במעגל הזנות. עבירות אלה ראיות לכל גנאי ומצדיקות ענישה הולמת שתבטא את סלידת החברה מביצוען.

.19 לעניין מדיניות הענישה הנהוגה (בהקשר למשוי נאשם 1) הפנתה ב"כ המאשימה, בין השאר, לרע"פ 1976/15 **לייצקי נ' מדינת ישראל** (24.03.2015), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין מספר חודשים מאסר לבני 12 חודשים מאסר בפועל. יש לציין, כי באותו מקרה מדובר בביצוע העבירות בפרק זמן של שבוע בלבד, אך גם בעבירה נוספת נסفة של החזקת מקום לשם זנות. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לגרזר הדין בת"פ (שלום ת"א) 70938-01-20 **מדינת ישראל נ' אדרי** (04.10.2021), שם נקבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשים מאסר, שנitinן לשאתם בדרך של עבודות שירות, בין 15 חודשים מאסר בפועל. שם מדובר בתקופת ביצוע של כינה, אך בשני אישומים ובعبירות נוספות (ר' גם בפסקה המאוזכרת שם).

.20 על רקע זה עטרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחמי עונש הולםים כליהן:
בענינו של נאשם 1 - בין 9 חודשים מאסר בפועל, לנשיא מאחריו סוג וברית, לבן 24 חודשים מאסר בפועל.

בענינו של נאשם 2 - בין ענישה צופה פנוי עתיד לבין מספר חודשים מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

.21 אשר לגירת עונשם של הנאים בתוך מתחמי העונש הולםים הפנתה ב"כ המאשימה להיבטים הבעייתיים העולים מתחקיר השירות המבחן, ובמיוחד לניסיונות הנאים לצמצם אחריותם ולקושי שגילו בנטילת אחריות מלאה על מעשייהם. בנסיבות אלה עטרה ב"כ המאשימה להשית על נאשם 1 עונש של 18 חודשים מאסר בפועל ועל נאשם 2 עונש של שלושה חודשים מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. עוד עטרה ב"כ המאשימה להשית על שני הנאים ענישה נלוית, לרבות בקנסות כספיים ממשמעותיים.

.22 ב"כ נאשם 1 הרחיב בטיעונו בתיאור נסיבותו האישיות של מרשו, תוך שהציג את גילו המבוגר ואת המחלות השונות מהן הוא סובל. לגופו של ענין ביקש ב"כ נאשם 1 לטעון כי חלקו של נאשם 1 לא היה משמעותי, וכי בתחילת הדרך הוא באמת סבר שלא מדובר בבית בושת. בנסיבות אלה נזהה נאשם 1 בענייני השירות המבחן כמתחמק, אך שלא בטובתו, שכן בסך הכל הוא נהג בתום לב ועל כן תאר את הדברים. ב"כ נאשם 1 גם מצא לנכון למתחם ביקורת על טיעון ב"כ המאשימה שלפיו עבירות זנות גורמות לנזקים לעניות העוסקות בזנות שכן, כך לפי סברתו, "**הן באות מרצונן**" (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 3).

- .23. עוד הדגש ב"כ נאשם 1 כי אין זה ראוי לשלוח את מרשו לנשיאות מסר בפועל בבית הכלא, במילוי בתהשגב בגילו ובמצבו הרפואי המורכב. ב"כ נאשם הדגש, בהקשר זה, את העובדה שעברו הפלילי של נאשם 1 הוא ישן מאוד והתיישן, כמו גם את העובדה שבתקופה הממושכת שחלפה מאז ביצוע העבירות לא שב נאשם 1 והסתבר ביצוע עבירה נוספת. בנסיבות אלה עתר ב"כ נאשם 1 לדחית טיעון ב"כ המשימה לגזירת עונש מאחרוי סורג וברית.
- .24. ב"כ נאשם 2 - שלא חלק על מתחם העונש ההולם לו טענה ב"כ המשימה בעניין מרשו - הדגש בטיעונו את התקין המהותי שנערכ בעבודות כתב האישום, בכר שתקופת השכרת הנכס על ידי נאשם 2 צומצמה משנהים לשנה. ב"כ נאשם 2 עיר לעמדת שירות המבחן, שלא מצא מקום להמליץ בעניינו של נאשם 2 על ביטול הרשעה, אך עתר לכך בכל מקרה, אם גם רק בחצי פה ולחלוfin (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 26).
- .25. בהקשר לסוגיית הרשעה חזר ב"כ נאשם 2 וטען כי העבירה בה הורשע מרשו - לפי הוראות סעיף 205 לחוק העונשין - היא עבירה קלה יחסית, שהעונש המרבי הקבוע בצדיה הוא של חצי שנת מאסר. עוד הוסיף הסניגור כי נאשם 2 עבר לבינתיים תמורה משמעותית ואף הורתע מההיליך, ועל כן אין כל סיכוי שיחזור על מעשיו מושוא כתב האישום המתוקן. ב"כ נאשם 2 עתר אפוא לביטול הרשעה ולהטלת של"צ, ולחלוfin להרשותה ולהסתפקות במאסר מותנה ושל"צ.
- .26. נוכחות העתירה - אם גם החלופית - לביטול הרשותו בדיון של נאשם 2, יאמר מיד כי אין במקרה זה אפשרות משפטית להורות על ביטול הרשעה, שכן לא מדובר במקרה העומד בתנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה כמאפשרים נקיטה בפרוצדורה החירגה של ביטול הרשעה. נאשם 2 לא הצבע על כל נזק קונקרטי העולול להיגרם לו כתוצאה מההרשעה, למעט ציון חשש ערטילאי שלא גובה בריאות. בהקשר זה יזכיר כי עסקין בנאשם שבבערו ארבע הרשעות קודמות, אשר אףלו לא נתען לפני כי פגעו בעיסוקו; וממילא ברור כי אין אפשרות להיעתר לבקשתו לבקש לbijtol הרשעה.
- .27. עוד יש בעיר, כי הגם שהעבירה לפי הוראות סעיף 205 לחוק העונשין היא קללה מבין עבירות החנות, לא מדובר כלל ועיקר בעבירה קלת ערך. כפי שנראה גם בהמשך, עבירות החנות הן עבירות חמורות ומכערות, ובכך נימוק נוסף לדחית הבקשה לbijtol הרשעה בדיון.
- .28. לבסוף הנאשמים נשאו את דברם האחרון לעונש, כאשר נאשם 2 הסתפק בדברי סניגורו. נאשם 1 הביע צער על המקהלה, אך באותה הנשימה שב על טענתו המוצמת שלפניו הוא לא הביא את הנשים למקום ובתחילת לא ידע "מה קורה בחדרים" (בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 3).

קביעת מתחמי העונש ההולמים:

- .29. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילתו, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרונו ההלימתי. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במידניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.
- .30. מקובל עליי טיעון ב"כ המשימה בכל הקשור לערכיהם החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות על ידי הנאשמים. אוסף וabhängig כי עבירות החנות (לפי הוראות סימן י' לפרק ח' לחוק העונשין), הן עבירות חמורות וכעירות, שפגיעתן רעה. בסרטנות ובhabat נשים לידי זנות, או בהעסקתו עמוד 5

בזנות, יש משום פגעה קשה בגוף ובכבודו, ולמעשה אף החפותן. אין לקבל, כלל ועיקר, את הגישה המיוישנת העולה מדברי ב"כ נאשם 1, שלפיה נשים העוסקות בזנות כביכול "ਆות מרצונן". העיטוק בתחום הזרנות הכרוך, מעצם טיבו, באילוץ; ولو אילוץ כלכלי או חברתי. פשיטה אפוא כי עבירות הזרנות מחיבות ענישה הולמת, אשר תבטא את סלידת החברה מביצוען של עבירות כאלה.

31. יוטעם, כי במקרה דנא גם התקיימו נסיבות-חומרה נוספת, ובראשן תקופת הזמן הממושכת שבמהלכה בוצעו העבירות (שתיים לנאשם 1 ושנה לנאשם 2). יתר על כן, נאשם 1 אף חי על רווחיהם של עובדות בית הבושת, שחלקו עמו את האتنן, ולא הפסיק את מעשייו גם בשלב בו לדבריו נודע לו על טיבם. נאשם 2, מצדיו, אפשר בזדען את הפעלת בית הבושת, בכך שהשכיר לנאשם 1 את הנכס אשר שימש להפעלת בית הבושת.

32. עם זאת, בקביעת מתחמי העונש הולמים על בית המשפט להתחשב במידיניות הענישה הנהוגה. כאמור, בהקשר לנאשם 2 לא נתגלהה בין הצדדים מחלוקת, באשר עתרת ב"כ המאשימה עליה בקינה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה. ואולם, ככל הקשור לנאשם 1 עתרת ב"כ המאשימה היא מחרירה מאוד, גם בהשוואה לפסיקה שהיא עצמה הגישה לפני (ור' הפסיקה שאוזכרה לעיל). אכן, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע נאשם 1 קובעת רף תחתון של מסר לנשיאה בעבודות שירות - אשר אורכו נוצר מחומרת הנسبות הספציפיות - ועל כן כך יש לקבעו גם בעניינו).

33. אני קובע אפוא את מתחמי העונש הולמים, במקרה זה, כלהלן:

בעניינו של נאשם 1 - בין 6 חודשים מסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשים מסר בפועל.

בעניינו של נאשם 2 - בין ענישה צופה פני עתיד וענישה נלוית בין מספר חודשים מסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

ג. גירת עונשם של הנאים בתוך מתחמי העונש הולמים:

34. לאחר קביעת מתחמי העונש הולמים על בית המשפט לגזר את עונשם של הנאים בתוך מתחמים אלה. גירת העונש תיעשה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המניות בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

35. אשר לנאים שלפני, על פני הדברים יש למקם ברף התחתון של מתחמי העונש הולמים בעניינם. אמנם לשני הנאים עבר פלילי, אך מדובר בעבר שהתיישן ועל כן אין להתחשב בו לצורך גזירת העונש. בנוסף, שני הנאים הודיעו במעשייהם ונטלו עליהם אחריות בטרם שמיעת הראיות (הgam sentinel) האחריות נעשתה בחירוק שניים ותוך ניסיון להציג מצמצמת של חומרת מעשייהם). עוד יש להתחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כאשר שני הנאים מנהלים חיים נורמטיביים בשנים האחרונות. בהקשר זה יוטעם כי שני הנאים אינם צעירים לימיים, ונאשם 1 גם סובל ממצב רפואי מורכב.

36. לבסוף יש להתייחס לעתירה המאשימה להשתת קנסות כספים ממשמעותיים, שהיא מוצדקת במקרים העוני. לעבירות הזרנות יש היבט כלכלי ברור, הבא לידי ביטוי בנכולן של נשים לגריפת רוחחים קלים. אכן, בהיבט הכלכלי המקרה שלפניו יוכיח, בהתחשב בסכומי הכספיים שהתגלגלו בבית הבושת

דנה han בדמי השכירות הגבוהים (שהגיעו לידי של נאשם 2) והן באתnen המctrבר (שהגיע לידי של נאשם 1). בהתחשב בנסיבות כלכליות אלה אף אין מקום לעורר אבחנה בין הנאים במישור הכנס.

סוף דבר:

.37 אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חמירה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

(א) 6 חודשים מאסר בפועל.

נאשם 1 ישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחומר דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 02.06.2022.

על נאשם 1 להתייצב לנשיאות עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות ביום 14.09.2022 עד השעה 08:00.

mobbar זהה לנאשם 1 כי בכל הקשור ל העבודות השירות עליו לצאת להוראות הממונה על העבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד mobbar לנאשם 1, כי במידה ולא יציאת להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחריו סוג ובירח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא ישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת עבודות השירות, את העבירה בה הורשע.

(ג) קנס בסך של 5,000 ₪, או שבוע מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.09.2022 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

על נאשם 2:

(א) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא ישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, את העבירה בה הורשע.

(ב) קנס בסך של 5,000 ₪, או שבוע מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.09.2022 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

mobbar זהה לנאשם 2 כי אם הוא לא י מלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

ניתן זהה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתחום 45 ימים מיום.

המציאות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח تموز תשפ"ב, 27 ביולי 2022, במעמד הצדדים.